

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการ การจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้

ในการวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ตารางที่ 2 - 12)

ตอนที่ 2 ศึกษาความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล และการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ โดยวิธีวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามเพศโดยใช้ t-test (ตารางที่ 13 - 27)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) (ตารางที่ 28 - 39)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	84	26.2
หญิง	236	73.8
รวม	320	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า จากจำนวนผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งหมด 320 คน มีผู้ใช้แรงงานเพศชายเพียง 84 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 และเป็นผู้ใช้แรงงานเพศหญิง 236 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำแนกตามเพศและอายุ

อายุ	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16 - 20 ปี	-	-	20	6.3	20	6.3
21 - 25 ปี	20	6.3	73	22.8	93	29.1
26 - 30 ปี	22	6.8	29	9.1	51	15.9
31 - 35 ปี	20	6.3	41	12.8	61	19.1
35 ปีขึ้นไป	22	6.8	73	22.8	95	29.7
รวม	84	26.2	236	73.8	320	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในกลุ่มช่วงอายุ 21 - 25 ปี และมากกว่า 35 ปีขึ้นไปนั้น มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือ มีจำนวน 93 คน และ 95 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1 และ 29.7 ตามลำดับ สำหรับกลุ่มผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มในช่วงอายุ 16 - 20 ปี คือมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีนั้นไม่มี และที่มีอายุตั้งแต่ 21 ปีจนถึง 35 ปีขึ้นไปนั้นมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 21 - 25 ปี และมากกว่า 35 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมาได้แก่กลุ่มช่วงอายุ 31 - 35 ปี ซึ่งมีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า ป.4	3	0.9	3	0.9	6	1.9
ป.4 - ป.7	19	5.9	94	29.4	113	35.3
ม.1 - ม.3	21	6.6	40	12.5	61	19.1
สูงกว่า ม.3 ขึ้นไป	41	12.8	99	31.0	140	43.8
รวม	84	26.2	236	73.8	320	100.0

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป คือ มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 รองลงมาได้แก่ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4 - ป.7 คือ มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และน้อยที่สุดคือผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 มีเพียง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไปคือ มีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือผู้มีระดับการศึกษา ป.4 ถึง ป.7 และ ม.1 - ม.3 ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 19 และ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และ 6.6 ตามลำดับ ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษา ป.4 -

ป.7 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 94 คน และ 99 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.4 และ 31.0 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ผู้มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 ซึ่งมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำแนกตามเพศและรายได้

รายได้	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	38	11.9	126	39.4	164	51.3
3,001 - 6,000 บาท	42	13.1	104	32.5	146	45.6
มากกว่า 6,000 บาท	4	1.2	6	1.9	10	3.1
รวม	84	26.2	236	73.8	320	100.0

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท คือมีจำนวนถึง 164 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาได้แก่ ผู้มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 6,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 ส่วนผู้ที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาทนั้นมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท และ 3,001 - 6,000 บาท ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือจำนวน 38 คน และ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ 13.1 ตามลำดับ ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่จะมีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทคือ มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาได้แก่ ผู้มีรายได้ 3,001 - 6,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ จำแนกตามเพศและรายจ่าย

รายจ่าย	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง		จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
น้อยกว่ารายได้	36	11.3	95	29.7	131	40.9
เท่ากับรายได้	31	9.7	99	30.9	130	40.6
มากกว่ารายได้	17	5.3	42	13.1	59	18.4
รวม	84	26.3	236	73.7	320	100.0

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะมีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้และเท่ากับรายได้ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 131 คน และ 130 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และ 40.6 ตามลำดับ ส่วนที่มีรายจ่ายมากกว่ารายได้นั้น มีจำนวนน้อยที่สุดคือมีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายส่วนใหญ่จะมีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้และเท่ากับรายได้ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 36 และ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 และ 9.7 ตามลำดับ ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่จะมีรายจ่ายน้อยกว่ารายได้และเท่ากับรายได้ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน คือมีจำนวน 95 และ 99 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 30.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสหภาพแรงงานของผู้ใช้แรงงาน
จำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรม ของสหภาพแรงงาน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน	30	9.4	121	37.8	151	47.2
เป็นเจ้าของที่หรือกรรมการ	-	-	1	0.3	1	0.3
ไม่เป็นสมาชิกแต่เคยร่วม กิจกรรม	24	7.5	37	11.5	61	19.1
ไม่เป็นสมาชิกและไม่เคยร่วม กิจกรรม	30	9.4	77	24.1	107	33.4
รวม	84	26.3	236	73.7	320	100.0

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน คือ มีจำนวนถึง 151 คน คิดเป็นร้อยละ 47.2 รองลงมาได้แก่ ผู้ใช้แรงงานที่ไม่เป็นสมาชิกและไม่เคยร่วมกิจกรรมของสหภาพแรงงานซึ่งมีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 และน้อยที่สุดคือผู้ใช้แรงงานที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการสหภาพแรงงานซึ่งมีเพียง 1 คน และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 0.3

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายที่เป็นเจ้าหน้าที่หรือกรรมการสหภาพแรงงานนั้นไม่มี และส่วนใหญ่แล้วผู้ใช้แรงงานเพศชายจะเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานและไม่เป็นสมาชิกและไม่เคยร่วมกิจกรรมของสหภาพแรงงาน ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน ซึ่งมีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาได้แก่ผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกและไม่เคยร่วมกิจกรรมของสหภาพแรงงาน ซึ่งมีจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของแผนอนาคตในการทำงานของผู้ใช้แรงงาน จำแนกตามเพศ

แผนอนาคตในการทำงาน	เพศ					
	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำอาชีพนี้ไปเรื่อย ๆ	37	11.6	95	29.7	132	41.3
ตั้งใจเปลี่ยนงาน	8	2.5	47	14.7	55	17.2
เก็บเงินให้มากแล้วออกไปทำอาชีพอิสระ	38	11.9	91	28.4	129	40.3
อื่น ๆ	1	0.3	3	0.9	4	1.3
รวม	84	26.3	236	73.7	320	100.0

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะมีแผนอนาคตในการทำงานที่จะทำอาชีพนี้ไปเรื่อย ๆ และเก็บเงินให้มากแล้วออกไปทำอาชีพอิสระของตนเอง ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 132 และ 129 คน คิดเป็นร้อยละ 41.3 และ 40.3 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ผู้ใช้แรงงานที่มีแผนอนาคตที่ตั้งใจเปลี่ยนงานคือมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2

นอกจากนี้ จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายส่วนใหญ่นั้นจะมีแผนอนาคตที่จะทำอาชีพนี้ไปเรื่อย ๆ และเก็บเงินให้มากแล้วออกไปทำอาชีพอิสระของตนเอง ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 37 และ 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.6 และ 11.9 ตามลำดับ ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นส่วนใหญ่มักจะมีแผนอนาคตที่จะทำอาชีพนี้ไปเรื่อย ๆ และเก็บเงินให้มากแล้วออกไปประกอบอาชีพอิสระของตนเอง ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 95 คน และ 91 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และ 28.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของเวลาว่างของผู้ใช้แรงงาน จำแนกตามเพศ

เวลาว่าง	เพศ				รวม	
	ชาย	ชาย	หญิง	หญิง	จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวเดินซื้อของแล้วกลับบ้าน	11	3.4	74	23.1	85	26.5
ทำงานหารายได้พิเศษ	16	5.0	23	7.2	39	12.2
เล่นกีฬา	49	15.3	30	9.4	79	24.7
ชมภาพยนตร์	10	3.1	61	19.1	71	22.2
เรียนหนังสือเพิ่มเติม	5	1.6	34	10.6	39	12.2
อื่น ๆ	21	6.6	90	28.1	111	34.7

หมายเหตุ ผู้ตอบ 1 คน ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างในการเที่ยวเดินซื้อของแล้วกลับบ้านมากที่สุด คือ มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมาได้แก่ผู้ใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาและชมภาพยนตร์ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 79 และ 71 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 และ 22.2 ตามลำดับ และน้อยที่สุดได้แก่ผู้ใช้แรงงานที่ใช้เวลาว่างในการทำงานหารายได้พิเศษและเรียนหนังสือเพิ่มเติม ซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ส่วนผู้ใช้แรงงานที่ใช้เวลาว่างในการทำอย่างอื่นซึ่งมีจำนวนถึง 111 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 นั้น พบว่าใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือมากที่สุด รองลงมาคือทำงานบ้าน เย็บปักถักร้อย ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ ตามลำดับ

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายส่วนใหญ่จะใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬามากที่สุด คือมีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 รองลงมาจะใช้เวลาว่างในการหารายได้พิเศษ เที่ยวเดินซื้อของ และชมภาพยนตร์ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 16 คน, 11 คน และ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0, 3.4 และ 3.1 ตามลำดับ ส่วน

ผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นจะใช้เวลาว่างในการเดินซื้อของแล้วกลับบ้าน คือมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 รองลงมาได้แก่ผู้ใช้เวลาว่างในการชมภาพยนตร์ คือมีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 19.1 และที่น้อยที่สุดได้แก่ผู้ใช้เวลาว่างในการเรียนหนังสือเพิ่มเติม เล่นกีฬา และทำงานหารายได้พิเศษ ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ มีจำนวน 34 คน, 30 คน และ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6, 9.4 และ 7.2 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับผู้ใช้งานในการรับข่าวสาร ข้อมูลและศึกษาหาความรู้ จำแนกตามเพศ

ช่วงเวลา	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนเวลาทำงาน	4	1.3	11	3.4	15	4.7
หยุดพักกลางวัน	10	3.1	8	2.5	18	5.6
หลังเลิกงาน	44	13.8	154	48.1	198	61.9
วันหยุดประจำสัปดาห์	26	8.1	63	19.7	89	27.8
รวม	84	26.3	236	73.7	320	100.0

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า ผู้ใช้งานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่เห็นว่า ช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการรับข่าวสาร ข้อมูลและศึกษาหาความรู้คือ ช่วงหลังเลิกงาน ซึ่งมีผู้เห็นด้วยจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 61.9 รองลงมาคือช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ ซึ่งมีผู้เห็นด้วยจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 และน้อยที่สุดคือช่วงหยุดพักกลางวัน และก่อนเวลาทำงาน ซึ่งมีผู้เห็นด้วยจำนวนใกล้เคียงกันคือ 18 และ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ 4.7 ตามลำดับ

นอกจากนี้ จะเห็นว่า ผู้ใช้งานเพศชายส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดคือ หลังเลิกงาน ซึ่งมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รองลงมาได้แก่ ช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ ซึ่งมีผู้เห็นด้วยจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ส่วนผู้ใช้งานเพศหญิงนั้นก็เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดคือ หลังเลิกงาน ซึ่งมีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาได้แก่ช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ ซึ่งมีผู้เห็นด้วยจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของผู้ให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงาน จำแนกตามเพศ

ผู้ให้ความรู้	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นายจ้าง	11	3.4	14	4.4	25	7.8
สหภาพแรงงาน	6	1.9	11	3.4	17	5.3
เพื่อนผู้ใช้แรงงานด้วยกัน	10	3.1	22	6.9	32	10.0
เจ้าหน้าที่ของรัฐ	-	-	1	0.3	1	0.3
เจ้าหน้าที่หน่วยงานเอกชน	-	-	-	-	-	-
สื่อมวลชนต่าง ๆ	57	17.8	188	58.8	245	76.6
รวม	84	26.2	236	73.8	320	100.0

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะได้รับความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์จากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น ที.วี., วิทยุ, หนังสือพิมพ์ มากที่สุด คือมีจำนวนถึง 245 คน คิดเป็นร้อยละ 76.6 รองลงมาได้แก่ จากเพื่อนผู้ใช้แรงงานและนายจ้างซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 32 และ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และ 7.8 ตามลำดับ และน้อยที่สุดคือได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีเพียง 1 คน และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 0.3 ส่วนจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานเอกชนนั้นไม่มี

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายจะได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานเอกชนนั้นไม่มี ส่วนใหญ่จะได้รับความรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากที่สุด คือมีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 รองลงมาได้แก่จากนายจ้างและผู้ใช้แรงงานซึ่งมีจำนวน 11 และ 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และ 3.1 ตามลำดับ ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงนั้นก็เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่จะได้รับความรู้จากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากที่สุดคือมีจำนวน

188 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาได้แก่จากผู้ใช้แรงงานด้วยกันคือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 น้อยที่สุดคือจากนายจ้างและสหภาพแรงงาน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 14 และ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.4 และ 3.4 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของโรคต่าง ๆ ที่ผู้ใช้แรงงานเป็นม่วยที่สุด จำแนกตามเพศ

โรคที่เป็นม่วยที่สุด	เพศ				รวม	
	ชาย		หญิง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรคทางเดินหายใจ เช่น หวัด	21	6.6	57	17.8	78	24.4
โรคกระเพาะอาหาร	2	0.6	28	8.7	30	9.4
โรคเกี่ยวกับผิวหนัง	2	0.6	15	4.7	17	5.3
โรคปวดศีรษะ	13	4.1	52	16.3	65	20.3
โรคปวดหลัง	27	8.4	46	14.4	73	22.8
อื่น ๆ	19	5.9	38	11.9	57	17.8
รวม	84*	26.2	236	73.8	320	100.0

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอส่วนใหญ่จะเป็นโรคทางเดินหายใจ เช่น หวัดและโรคปวดหลังมากที่สุด ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 78 และ 73 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 และ 22.8 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่โรคปวดศีรษะ ซึ่งมีจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และที่น้อยที่สุดคือเป็นโรคเกี่ยวกับผิวหนังซึ่งมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ส่วนโรคอื่น ๆ ที่มีจำนวนถึง 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 นั้น พบว่าไม่เป็นอะไรเลยมากที่สุด รองลงมาได้แก่โรคปวดท้อง โรคปวดขา ปวดตามเส้น โรคปวดเมื่อย ตามลำดับ

นอกจากนี้จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายส่วนใหญ่จะเป็นโรคปวดหลังมากที่สุด คือมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 รองลงมาได้แก่โรคทางเดินหายใจ เช่น หวัด ซึ่งมีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และน้อยที่สุดคือโรคกระเพาะอาหารและโรคเกี่ยวกับผิวหนังซึ่งมีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ส่วนผู้ใช้แรงงานเพศหญิงส่วนใหญ่เป็นโรคทางเดินหายใจ เช่น หวัด และโรคปวดศีรษะมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน

ใกล้เคียงกันคือ 57 และ 52 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 และ 16.3 ตามลำดับ รองลงมา ได้แก่ โรคปวกหลัง ซึ่งมีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 และที่น้อยที่สุดได้แก่ โรคเกี่ยวกับผิวหนังซึ่งมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ด้านการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1. ต้องการมีความรู้ อ่านเขียนหนังสือไทยได้ (ป.2)	1.09	.37	ไม่ต้องการ
2. ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา (ป.6)	1.40	.92	ไม่ต้องการ
3. ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.3	1.71	1.22	น้อย
4. ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6	2.04	1.35	น้อย
5. ต้องการมีความรู้เทียบเท่าระดับมหาวิทยาลัย	2.90	1.58	ปานกลาง
6. ต้องการเรียนรู้การรักษาสภาพอนามัยเบื้องต้น	3.71	.93	มาก
7. ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงาน	4.13	.83	มาก
8. ต้องการเรียนรู้เรื่องการมารดาและทารก	2.94	1.17	ปานกลาง
9. ต้องการเรียนรู้เรื่องการใช้ยาที่ถูกต้อง	4.02	.84	มาก
10. ต้องการเรียนรู้เรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย	4.02	.88	มาก
11. ต้องการเรียนรู้เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกายที่มีประโยชน์	3.58	1.03	มาก
12. ต้องการเรียนรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว	3.08	1.18	ปานกลาง
13. ต้องการเรียนรู้เรื่องกฎหมายทั่วไปในชีวิตประจำวัน	3.74	.99	มาก
14. ต้องการเรียนรู้กฎหมายแรงงาน	3.95	.90	มาก
15. ต้องการเรียนรู้เรื่องการเมืองการปกครอง	3.10	1.06	ปานกลาง
รวม	2.84	.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความ
 ต้องการด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนี้ เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วพบว่า
 ความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงาน
 ต้องการเรียนรู้เรื่องการใช้ยาที่ถูกต้อง เรียนรู้เรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย และ
 ต้องการเรียนรู้กฎหมายแรงงาน ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ต้องการ
 เรียนรู้เรื่องการเมืองการปกครอง และต้องการเรียนรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว
 ความต้องการระดับน้อยได้แก่ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6 และชั้น ม.3 ส่วน
 เรื่องที่ไม่ต้องการเลยนั้นได้แก่ ต้องการมีความรู้อ่านเขียนหนังสือไทยได้ (ป.2) และ
 ความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา (ป.6) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้
 แรงงานมีความต้องการด้านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล

ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1. มุมอ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันในโรงงาน	3.68	.95	มาก
2. ห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน	3.66	.96	มาก
3. บอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันเหตุการณ์	3.87	.85	มาก
4. ฉายภาพยนตร์หรือวิดีโอเทปที่ให้ความบันเทิง และมีสาระประโยชน์	3.56	.92	มาก
5. จัดรายการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงานทางวิทยุ และ โทรทัศน์	3.56	.90	มาก
6. จัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน	3.55	.98	มาก
7. จัดบรรยายหรืออภิปรายเรื่องที่สำคัญต่อผู้ใช้แรงงาน	3.58	.90	มาก
8. จัดให้ผู้ใช้แรงงานได้ทัศนศึกษาหรืองานนอกสถานที่	3.76	.98	มาก
9. บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร	3.45	.95	ปานกลาง
10. บริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน	3.44	1.03	ปานกลาง
11. การศึกษาหาความรู้ในชั้นเรียนหลังเลิกงาน	3.25	1.21	ปานกลาง
12. การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์	2.86	1.18	ปานกลาง
13. การเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ได้	3.25	1.13	ปานกลาง
14. การจัดกลุ่มศึกษาหรือการจัดสัมมนาในกลุ่มย่อย	3.01	1.02	ปานกลาง
15. จัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์และแลกเปลี่ยนข่าวสาร ความคิดเห็น	3.41	.96	ปานกลาง
16. จัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา	3.75	.90	มาก
รวม	3.27	.58	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ
 ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วส่วนใหญ่
 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก นอกนั้นมีความต้องการในระดับปานกลาง ความต้องการระดับ
 มากที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ การจัดให้ผู้ใช้แรงงานได้
 ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ การจัดบริการแนะนำให้คำปรึกษา มุมอ่านหนังสือพิมพ์ประ-
 จำวันในโรงงาน และห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญ
 ได้แก่ บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร บริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสาร
 ในโรงงาน และการจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์และแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็น และเมื่อ
 พิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล
 ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบ
โรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ

ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ
1. วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า	2.97	1.36	ปานกลาง
2. วิชาตัดเย็บ-เสริมสวย	2.90	1.35	ปานกลาง
3. วิชาศิลปะประดิษฐ์, การถักไหมพรม	2.72	1.30	ปานกลาง
4. วิชาการทำอาหารและขนม	3.28	1.29	ปานกลาง
5. วิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์	2.52	1.37	ปานกลาง
6. วิชาช่างไฟฟ้า	2.73	1.37	ปานกลาง
7. วิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วีดีโอเทป	2.65	1.37	ปานกลาง
8. วิชาช่างก่อสร้าง	2.10	1.19	น้อย
9. วิชาพิมพ์ดีด	3.17	1.43	ปานกลาง
10. วิชาการบัญชี	2.93	1.42	ปานกลาง
11. วิชาการประมง, เช่น การเลี้ยงปลา, กุ้ง	2.80	1.29	ปานกลาง
12. วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่	2.91	1.29	ปานกลาง
13. วิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี	3.53	1.12	มาก
14. วิชาการขับรถยนต์	3.30	1.34	ปานกลาง
15. วิชาการดนตรีและร้องเพลง	2.72	1.35	ปานกลาง
16. วิชาภาษาอังกฤษ	3.29	1.36	ปานกลาง
17. วิชาภาษาญี่ปุ่น	2.75	1.46	ปานกลาง
18. วิชาภาษาจีน	2.50	1.43	ปานกลาง
รวม	2.88	.76	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ ที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับปานกลาง ที่สำคัญได้แก่วิชาการขับรถยนต์ วิชาภาษาอังกฤษ วิชาการทำอาหารและขนม และวิชาพิมพ์ดีด ส่วนความต้องการระดับมากนั้นมีเพียง 1 วิชาเท่านั้น คือวิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่รายได้ดี และความต้องการระดับน้อยก็มีเพียง 1 วิชา คือ วิชาช่างก่อสร้าง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานมีความต้องการเพิ่มพูนทักษะอาชีพในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติทดสอบที (t-test) ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ คำนวณการศึกษาระดับพื้นฐาน จำแนกตามเพศ

ข้อที่	ชาย			หญิง			t
	\bar{x}	S.D.	ระดับความต้องการ	\bar{x}	S.D.	ระดับความต้องการ	
1.	1.02	.15	ไม่ต้องการ	1.12	.42	ไม่ต้องการ	-2.82*
2.	1.21	.71	ไม่ต้องการ	1.46	.98	ไม่ต้องการ	-2.17*
3.	1.45	.96	ไม่ต้องการ	1.80	1.29	น้อย	-2.59*
4.	2.10	1.34	น้อย	2.02	1.36	น้อย	0.50
5.	2.76	1.45	ปานกลาง	2.95	1.62	ปานกลาง	-0.96
6.	3.60	.91	มาก	3.75	.94	มาก	-1.33
7.	4.13	.83	มาก	4.14	.82	มาก	-0.04
8.	2.81	1.15	ปานกลาง	2.99	1.17	ปานกลาง	-1.24
9.	3.98	.85	มาก	4.04	.83	มาก	-0.58
10.	3.91	.89	มาก	4.06	.88	มาก	-1.34
11.	3.56	1.02	มาก	3.58	1.03	มาก	-0.16
12.	3.26	1.10	ปานกลาง	3.01	1.21	ปานกลาง	1.74
13.	3.80	.92	มาก	3.72	1.01	มาก	0.65
14.	4.01	.83	มาก	3.93	.93	มาก	.73
15.	3.35	.99	ปานกลาง	3.01	1.08	ปานกลาง	2.62*
รวม	2.81	.46	ปานกลาง	2.85	.50	ปานกลาง	-0.58

จากตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนการศึกษาระดับพื้นฐานที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปรากฏว่า เพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่มีความต้องการใกล้เคียงกันเกือบทุกระดับ ความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญคือ ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงาน ต้องการรู้เรื่องการใช้จ่ายที่ถูกต้อง ต้องการรู้เรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย และต้องการรู้เรื่องกฎหมายแรงงาน ความต้องการระดับปานกลาง ได้แก่ การเรียนรู้เรื่องการเมืองการปกครอง เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องการมารดาและทารก และความต้องการมีความรู้เทียบเท่าระดับมหาวิทยาลัย ความต้องการระดับน้อย ได้แก่ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6 และข้อที่ผู้ใช้แรงงานไม่ต้องการเลย ได้แก่ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา (ป.6) และมีความรู้ อ่านเขียนหนังสือไทยได้ (ป.2) ส่วนเรื่องเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการในระดับที่ต่างกัน ได้แก่ ความต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.3 กล่าวคือ เพศหญิงมีความต้องการระดับน้อย ส่วนเพศชายนั้นไม่ต้องการเลย และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการศึกษาระดับพื้นฐานในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการศึกษาระดับพื้นฐานระหว่างผู้ใช้แรงงาน เพศชายและเพศหญิงปรากฏว่าผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการศึกษาระดับพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4 เรื่อง คือ เพศชายมีความต้องการศึกษาระดับพื้นฐานมากกว่าเพศหญิงในเรื่อง การเรียนรู้เรื่องการเมืองการปกครอง ส่วนเพศหญิงมีความต้องการศึกษาระดับพื้นฐานมากกว่าเพศชาย 3 เรื่อง คือ ต้องการมีความรู้ อ่านเขียนหนังสือไทยได้ (ป.2) ความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา (ป.6) และความรู้เทียบเท่าชั้น ม.3 และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการศึกษาระดับพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติทดสอบของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล
จำแนกตามเพศ

ข้อที่	ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล						t
	ชาย			หญิง			
	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	
1.	3.79	.95	มาก	3.64	.95	มาก	1.21
2.	3.56	1.03	มาก	3.69	.94	มาก	-1.02
3.	3.80	.90	มาก	3.89	.84	มาก	-0.86
4.	3.41	.93	ปานกลาง	3.61	.91	มาก	-1.78
5.	3.55	.92	มาก	3.57	.90	มาก	-0.17
6.	3.41	1.07	ปานกลาง	3.61	.95	มาก	-1.53
7.	3.57	.88	มาก	3.59	.91	มาก	-0.16
8.	3.57	1.05	มาก	3.82	.95	มาก	-1.93
9.	3.36	.87	ปานกลาง	3.48	.97	ปานกลาง	-1.06
10.	3.18	1.10	ปานกลาง	3.53	.98	มาก	-2.61*
11.	3.10	1.17	ปานกลาง	3.31	1.23	ปานกลาง	-1.42
12.	2.62	1.19	ปานกลาง	2.95	1.17	ปานกลาง	-2.16*
13.	3.07	1.11	ปานกลาง	3.31	1.13	ปานกลาง	-1.68
14.	2.83	1.03	ปานกลาง	3.07	1.01	ปานกลาง	-1.80
15.	3.41	.98	ปานกลาง	3.41	.96	ปานกลาง	-0.05
16.	3.74	.93	มาก	3.76	.89	มาก	-0.17
รวม	3.17	.56	ปานกลาง	3.31	.58	ปานกลาง	-1.89

จากตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ การดำเนินการรับบริการข่าวสารข้อมูลที่ใช้แรงงานต่องการนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว ปรากฏว่า เพศชายส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับปานกลาง นอกนั้นมีความต้องการใน ระดับมาก ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ การจัดฉายภาพยนตร์หรือวี.ที.โอ เทปที่ให้ ความบันเทิงและมีสาระประโยชน์ การจัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน และการจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์ และแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ความคิดเห็น ความ ต้องการระดับมากที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันสมัย การอ่าน หนังสือพิมพ์ประจำวันในโรงงาน และการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ส่วนเพศ หญิงนั้นส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับมาก นอกนั้นมีความต้องการในระดับปานกลาง ความต้องการระดับมากที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันสมัย จัด ให้ผู้ใช้แรงงานได้ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ และการจัดบริการแนะแนวและให้คำ ปรึกษา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการการ รับบริการข่าวสารข้อมูลในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการการ รับบริการข่าวสารข้อมูลระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิง ปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงาน เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการการรับบริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2 เรื่อง คือ เพศหญิงมีความต้องการมากกว่าเพศชายใน เรื่องการจัดบริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน และการเรียนด้วยตนเองทาง วิทยุและไปรษณีย์ และเมื่อพิจารณาคะแนนรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิง มีความต้องการการรับบริการข่าวสารข้อมูลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติทดสอบของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำ
แนกตามเพศ

ข้อที่	ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ						t
	ชาย			หญิง			
	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	
1.	1.89	1.09	น้อย	3.35	1.24	ปานกลาง	-10.13*
2.	2.17	1.24	น้อย	3.17	1.30	ปานกลาง	- 6.26*
3.	1.73	.96	น้อย	3.07	1.23	ปานกลาง	-10.21*
4.	2.19	1.10	น้อย	3.67	1.13	มาก	-10.45*
5.	3.76	1.06	มาก	2.08	1.18	น้อย	-12.13*
6.	3.71	1.13	มาก	2.39	1.27	น้อย	8.97*
7.	3.63	1.30	มาก	2.30	1.22	น้อย	8.20*
8.	3.11	1.24	ปานกลาง	1.75	.94	น้อย	9.16*
9.	2.73	1.24	ปานกลาง	3.33	1.47	ปานกลาง	- 3.66*
10.	2.41	1.19	น้อย	3.12	1.45	ปานกลาง	- 4.43*
11.	3.07	1.16	ปานกลาง	2.70	1.32	ปานกลาง	2.41*
12.	3.21	1.15	ปานกลาง	2.80	1.32	ปานกลาง	2.72*
13.	3.48	1.04	ปานกลาง	2.56	1.15	ปานกลาง	- 0.58
14.	3.71	1.05	มาก	3.14	1.39	ปานกลาง	4.06*
15.	2.95	1.17	ปานกลาง	2.67	1.41	ปานกลาง	2.02*
16.	3.27	1.26	ปานกลาง	2.30	1.40	น้อย	- 0.16
17.	2.59	1.35	ปานกลาง	2.81	1.49	ปานกลาง	- 1.19
18.	2.31	1.31	น้อย	2.56	1.46	ปานกลาง	- 1.48
รวม	2.89	.65	ปานกลาง	2.87	.79	ปานกลาง	0.15

จากตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนการเพิ่มพูนทักษะอาชีพที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า เพศชายมีความต้องการระดับมากในวิชา ช่างซ่อมรถยนต์ เครื่องยนต์ วิชาช่างซ่อมไฟฟ้า วิชาการขับรถยนต์ วิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วี.ที.โอ.เทป ความต้องการในระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ ความต้องการระดับน้อยได้แก่ วิชาการบัญชี วิชาภาษาจีน วิชาทำอาหารและขนม และวิชาตัดผมและเสริมสวย ส่วนเพศหญิงนั้นมีความต้องการระดับมากเพียง 1 วิชาเท่านั้น คือวิชาการทำอาหารและขนม ส่วนใหญ่มีความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาพิมพ์ดีด วิชาตัดผม-เสริมสวย วิชาการบัญชี และวิชาศิลปะประดิษฐ์ การดักไหมพรม ความต้องการระดับน้อยได้แก่ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วี.ที.โอ.เทป วิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ และวิชาช่างก่อสร้าง และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว เพศชายและเพศหญิงมีความต้องการคำนการเพิ่มพูนทักษะอาชีพในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความต้องการคำนการเพิ่มพูนทักษะอาชีพระหว่างผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการคำนการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ เพศชายมีความต้องการมากกว่าเพศหญิงในวิชาช่างซ่อมรถยนต์ เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วี.ที.โอ.เทป วิชาช่างก่อสร้าง วิชาการประมง เช่น การเลี้ยงปลา, กุ้ง วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ วิชาการขับรถยนต์ วิชาการดนตรีและร้องเพลง ส่วนเพศหญิงมีความต้องการมากกว่าเพศชายในวิชาตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาตัดผม-เสริมสวย วิชาศิลปะประดิษฐ์, การดักไหมพรม วิชาการทำอาหารและขนม วิชาพิมพ์ดีด และวิชาการบัญชี เมื่อพิจารณาคะแนนรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการเพิ่มพูนทักษะอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน
จำแนกตามอายุ

ข้อที่	ความต้องการศึกษาระดับชั้นพื้นฐาน									
	16-20 ปี		21-25 ปี		26-30 ปี		31-35 ปี		35 ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	1.0	.00	1.05	.27	1.16	.51	1.03	.18	1.15	.48
2.	1.05	.22	1.14	.57	1.47	.99	1.61	1.16	1.55	1.01
3.	1.30	.57	1.42	1.06	1.96	1.36	1.90	1.35	1.81	1.24
4.	2.25	1.62	1.97	1.39	2.08	1.29	2.18	1.36	1.97	1.30
5.	4.05	1.32	3.84	1.35	2.78	1.53	2.20	1.36	2.24	1.41
6.	3.90	.91	3.73	.90	3.67	.97	3.57	.94	3.76	.95
7.	4.55	.61	4.38	.78	4.14	.89	3.97	.73	3.92	.85
8.	3.0	1.21	2.93	1.16	3.22	.95	3.03	1.25	2.75	1.20
9.	4.50	.61	3.91	.86	4.02	.81	4.09	.60	3.98	.97
10.	4.45	.69	3.98	.81	3.94	.84	4.16	.73	3.91	1.05
11.	4.05	.95	3.70	.94	3.49	.95	3.34	1.05	3.55	1.12
12.	3.05	.89	3.18	1.19	3.29	.88	3.36	1.14	2.68	1.31
13.	3.85	1.18	3.93	.92	3.84	.81	3.67	.77	3.53	1.18
14.	4.35	.81	4.22	.78	4.0	.89	3.74	.77	3.73	1.02
15.	3.45	.89	3.45	1.01	2.98	1.03	2.90	1.01	2.86	1.11
รวม	3.05	.39	2.92	.43	2.88	.47	2.80	.49	2.71	.54

จากตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการด้านการศึกษาระดับพื้นฐานที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วปรากฏว่าผู้ใช้แรงงานที่อายุระหว่าง 16 - 20 ปีมีความต้องการมากที่สุด 2 เรื่องคือ เรื่องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงานและเรื่องการใช้ยาที่ถูกต้อง ความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย และเรื่องกฎหมายแรงงาน ความต้องการระดับปานกลางได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการเมืองการปกครอง เรื่องการวางแผนครอบครัว และเรื่องการมารดาและทารก ความต้องการระดับน้อยมีเพียง 1 เรื่องคือ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6 ส่วนเรื่องที่ไม่ต้องการเลยได้แก่ ต้องการมีความรู้อ่านเขียนหนังสือไทยได้ (ป.2) ความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา (ป.6) และชั้น ม.3

ผู้ใช้แรงงานที่อายุระหว่าง 21 - 25 ปี มีความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงานและเรื่องกฎหมายแรงงานส่วนความต้องการระดับปานกลาง ระดับน้อยและไม่ต้องการนั้นมีความต้องการในเรื่องที่ตรงกันกับผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16 - 20 ปี

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงาน เรื่องการใช้ยาที่ถูกต้องและเรื่องกฎหมายแรงงาน ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกายที่มีประโยชน์ เรื่องการวางแผนครอบครัว และเรื่องการมารดาและทารก ความต้องการระดับน้อยได้แก่ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.3 และ ม.6

ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี และ 35 ปีขึ้นไปนั้นมีความต้องการที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย และเรื่องการใช้ยาที่ถูกต้อง ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกายที่มีประโยชน์ และความต้องการระดับน้อยได้แก่ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา (ป.6) ชั้น ม.3 ชั้น ม.6 และระดับมหาวิทยาลัย และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานทุกกลุ่มอายุมีความต้องการด้านการศึกษาระดับพื้นฐานในระดับปานกลาง

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษาระบบโรงเรียน ด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามอายุ

ข้อที่	ความต้องการด้านการให้บริการข่าวสารข้อมูล									
	16-20 ปี		21-25 ปี		26-30 ปี		31-35 ปี		35 ปีขึ้นไป	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1.	3.95	.89	3.77	.86	3.80	.94	3.54	.89	3.55	1.07
2.	4.0	.86	3.87	.86	3.67	.93	3.53	.91	3.45	1.08
3.	4.15	.88	3.97	.84	3.86	.92	3.84	.69	3.74	.91
4.	3.90	1.02	3.56	.95	3.67	.91	3.62	.73	3.39	.96
5.	3.70	1.03	3.52	.99	3.73	.78	3.59	.76	3.47	.94
6.	3.65	1.09	3.62	1.01	3.61	.98	3.51	.79	3.46	1.06
7.	3.55	1.10	3.68	.95	3.65	.87	3.54	.81	3.50	.90
8.	3.95	.95	3.88	.97	3.88	.91	3.67	.85	3.58	1.10
9.	3.65	.81	3.43	1.02	3.59	.92	3.38	.78	3.39	1.02
10.	3.70	.98	3.45	1.06	3.47	1.03	3.51	.87	3.32	1.09
11.	3.45	1.32	3.55	1.17	3.39	1.08	2.95	1.15	3.04	1.28
12.	3.40	.94	3.28	1.15	3.06	1.10	2.62	1.16	2.38	1.12
13.	3.80	1.06	3.56	1.07	3.28	1.08	3.02	1.12	2.96	1.12
14.	2.90	1.12	3.12	1.09	3.02	.91	3.0	.93	2.92	1.05
15.	3.35	.93	3.44	1.09	3.59	.75	3.53	.74	3.22	1.04
16.	3.70	.92	3.90	.96	3.82	.71	3.67	.81	3.63	.97
รวม	3.46	.70	3.39	.58	3.36	.57	3.21	.48	3.12	.57

จากตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนการรับบริการข่าวสารข้อมูลสำหรับผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 16 - 20 ปี และ 21 - 25 ปี นั้นมีความต้องการระดับมากที่สุดใกล้เคียงกัน โดยที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์คความรู้และข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ ห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน และจัดให้ผู้ใช้แรงงานได้ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ ความต้องการระดับปานกลางนั้นผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 16 - 20 ปีนี้มีความต้องการที่สำคัญในเรื่อง การศึกษาหาความรู้ในชั้นเรียนหลังเลิกงานและการเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 21 - 25 ปีนี้มีความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญในเรื่องบริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน และบริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร และทั้งสองกลุ่มอายุนั้นไม่มีความต้องการเรื่องใดในระดับน้อยและไม่ต้องการ

ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี และ 31 - 35 ปีนี้มีความต้องการระดับมากที่สุดใกล้เคียงกันที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์คความรู้และข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ จัดให้ผู้ใช้งานได้ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ และจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ความต้องการระดับปานกลางนั้นผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปีนี้มีความต้องการที่สำคัญในเรื่องบริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน การศึกษาหาความรู้ในชั้นเรียนหลังเลิกงาน และการเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปีนี้มีความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญในเรื่อง บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร การเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ และการจัดกลุ่มศึกษาหรือการจัดสัมมนาในกลุ่มย่อย และทั้งสองกลุ่มอายุนั้นไม่มีความต้องการเรื่องใดในระดับน้อยและไม่ต้องการ

ส่วนผู้ใช้แรงงานที่อายุ 35 ปีขึ้นไปนั้นมีความต้องการระดับมากที่สุดในเรื่อง การจัดบอร์คความรู้และข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ และการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ จัดรายการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงานทางวิทยุและโทรทัศน์ จัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงานและห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน ส่วนความต้องการระดับน้อยนั้นมีเพียง 1 เรื่องเท่านั้นคือ การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานทุกกลุ่มอายุมีความต้องการ คำนการรับบริการข่าวสารข้อมูลในระดับปานกลาง

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามอายุ

ข้อที่	ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ									
	16-20 ปี		21-25 ปี		26-30 ปี		31-35 ปี		35 ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	3.45	1.40	3.01	1.34	2.94	1.26	2.82	1.42	2.93	1.40
2.	3.05	1.43	3.07	1.31	3.08	1.32	2.89	1.37	2.63	1.38
3.	3.25	1.21	2.80	1.26	2.80	1.27	2.59	1.41	2.57	1.31
4.	3.50	1.24	3.29	1.24	3.14	1.40	3.10	1.39	3.41	1.25
5.	2.40	1.31	2.74	1.33	3.06	1.14	2.34	1.34	2.15	1.44
6.	2.65	1.27	2.96	1.27	3.24	1.27	2.64	1.35	2.33	1.43
7.	2.40	1.27	2.85	1.26	3.12	1.29	2.43	1.34	2.70	1.48
8.	1.70	.80	2.24	1.06	2.55	1.24	1.90	1.11	1.95	1.32
9.	4.60	.75	4.0	1.02	3.24	1.34	2.54	1.34	2.43	1.35
10.	3.95	1.32	3.68	1.21	3.12	1.31	2.21	1.25	2.35	1.31
11.	2.25	1.21	2.82	1.28	3.12	1.07	2.95	1.35	2.63	1.35
12.	2.20	1.01	2.88	1.23	3.22	1.05	3.05	1.36	2.83	1.41
13.	3.45	1.28	3.53	1.14	3.53	.92	3.56	1.15	3.55	1.17
14.	4.0	1.21	3.53	1.21	3.53	1.22	3.23	1.38	2.85	1.38
15.	3.15	1.57	3.19	1.23	3.0	1.25	2.48	1.32	2.17	1.29
16.	3.80	1.28	3.93	1.12	3.06	1.43	2.90	1.30	2.95	1.37
17.	3.55	1.50	3.31	1.39	2.57	1.38	2.38	1.36	2.37	1.41
18.	3.10	1.55	3.05	1.37	2.55	1.40	2.07	1.25	2.07	1.36
รวม	3.14	.81	3.16	.66	3.05	.72	2.67	.76	2.59	.73

จากตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนวณการเพิ่มพูนทักษะอาชีพที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วปรากฏว่าผู้ใช้ แรงงานที่มีอายุระหว่าง 16 - 20 ปีมีความต้องการมากที่สุด 1 วิชาคือ วิชาพิมพ์ดีด ความ ต้องการระดับมากได้แก่ วิชาการขับรถยนต์ วิชาการบัญชี และวิชาภาษาอังกฤษ ความตอง การระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ คดี และวิชาศิลปะประดิษฐ์, การถักไหมพรม ส่วนข้อที่มีความต้องการระดับน้อยนั้นเมื่อเทียบกับ ข้ออื่น ๆ แล้วข้อที่มีความต้องการน้อยที่สุดคือวิชาช่างก่อสร้าง

ผู้ใช้แรงงานที่อายุระหว่าง 21 - 25 ปีมีความต้องการระดับมากที่สำคัญได้แก่ วิชาพิมพ์ดีด วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาการบัญชี ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาภาษาญี่ปุ่น วิชาการทำอาหารและขนม และวิชาการดนตรีและร้องเพลง ส่วนความตอง การระดับน้อยมีเพียง 1 วิชาเท่านั้นคือ วิชาช่างก่อสร้าง

ผู้ใช้แรงงานที่อายุระหว่าง 26 - 30 ปีมีความต้องการระดับมากเพียง 2 วิชา คือวิชาการขับรถยนต์ และวิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี นอกนั้นมี ความต้องการในระดับปานกลางทุกวิชา ส่วนความต้องการระดับน้อยนั้นไม่มี

ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี และ 35 ปีขึ้นไปนั้น มีความ ต้องการที่ใกล้เคียงกันทุกระดับคือ มีความต้องการระดับมากเพียง 1 วิชาเท่านั้นคือ วิชา การเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการทำอาหารและขนม วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ วิชาการขับรถยนต์ และวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนข้อที่มีความต้องการระดับน้อยนั้นเมื่อเทียบกับ ข้ออื่น ๆ และข้อที่มีความต้องการค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือวิชาช่างก่อสร้าง และวิชาภาษาจีน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้วผู้ใช้แรงงานทุกกลุ่มอายุมีความ ต้องการคำนวณการเพิ่มพูนทักษะอาชีพในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ด้านการศึกษา
ชั้นพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ความต้องการด้านการศึกษาชั้นพื้นฐาน							
	ต่ำกว่า ป.4		ป.4 - ป.7		ม.1-- ม.3		สูงกว่า ม.3ขึ้นไป	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1.	1.83	1.33	1.16	.47	1.02	.13	1.04	.19
2.	2.67	1.63	1.97	1.25	1.02	.13	1.04	.20
3.	2.17	1.60	2.74	1.46	1.21	.55	1.07	.26
4.	2.0	1.55	2.25	1.39	3.15	1.29	1.40	.93
5.	2.0	1.55	1.89	1.29	2.93	1.52	3.74	1.31
6.	3.83	.75	3.66	.96	3.56	.87	3.81	.94
7.	3.50	.55	3.98	.80	4.16	.76	4.27	.86
8.	3.0	1.09	2.91	1.22	2.75	1.08	3.05	1.17
9.	4.17	.41	4.02	.80	3.95	.87	4.04	.87
10.	4.0	.63	3.94	.92	3.95	.81	4.11	.89
11.	3.17	.75	3.35	1.13	3.69	1.03	3.72	.92
12.	3.33	.82	2.93	1.29	3.16	1.17	3.15	1.11
13.	3.83	.41	3.61	.94	3.84	.88	3.80	1.08
14.	3.50	.55	3.85	.90	3.87	.90	4.09	.90
15.	2.50	1.05	2.79	1.11	3.05	1.04	3.39	.95
รวม	2.84	.52	2.82	.55	2.83	.48	2.86	.45

จากตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้ แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 และระดับ ป.4 - ป.7 มีความต้องการที่ใกล้เคียง กัน คือความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการใช้ยาที่ถูกต้อง เรื่อง อาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย และต้องการเรียนรู้การรักษาสุขภาพอนามัยเบื้องต้น ความ ต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกาย เบื้องต้น เรื่องการวางแผนครอบครัว และเรื่องการมารดาและทารก ส่วนความต้อ งการระดับน้อยนั้นได้แก่ ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.3 ชั้น ม.6 และระดับมหาวิทยาลัย

ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไปนั้น มี ความต้องการในระดับมากที่สุดใกล้เคียงกันที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตราย จากการทำงาน เรื่องการใช้ยาที่ถูกต้อง เรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย และเรียนรู้ กฎหมายแรงงาน ความต้องการระดับปานกลางนั้นผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 ต้องการคือ เรื่องการวางแผนครอบครัว ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6 และ เรื่องการเมืองการปกครอง ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไปนั้น มีความต้องการระดับปานกลางในเรื่องการเมืองการปกครอง การวางแผนครอบครัว และเรื่องการมารดาและทารก ความต้องการระดับน้อยนั้นไม่มี และผู้ใช้แรงงานที่มีระดับ การศึกษา ม.1 - ม.3 นั้นไม่ต้องการความรู้เทียบเท่าตั้งแต่ ป.2 จนถึง ม.3 ส่วนผู้ใช้ แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไปนั้นไม่ต้องการความรู้เทียบเท่าตั้งแต่ ป.2 จนถึง ม.6 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้วผู้ใช้แรงงานทุกระดับการศึกษามีความ ต้องการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามระดับ
การศึกษา

ข้อที่	ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล							
	ต่ำกว่า ป.4		ป.4 - ป.7		ม.1 - ม.3		สูงกว่า ม.3 ขึ้นไป	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1.	3.50	1.05	3.41	1.06	3.87	.76	3.82	.88
2.	3.67	.82	3.43	1.03	3.79	.90	3.78	.92
3.	3.0	1.27	3.77	.78	3.93	.75	3.96	.91
4.	3.50	.55	3.55	.87	3.61	.90	3.55	.98
5.	3.83	.75	3.50	.80	3.64	.91	3.57	.98
6.	4.0	.89	3.44	1.0	3.64	.82	3.59	1.04
7.	3.33	1.03	3.49	.90	3.67	.77	3.64	.95
8.	3.83	.98	3.58	1.05	3.93	.79	3.82	.98
9.	3.33	1.21	3.26	.97	3.39	.95	3.63	.89
10.	3.17	1.47	3.37	.96	3.38	1.0	3.54	1.07
11.	3.0	1.27	3.18	1.25	3.33	1.18	3.29	1.20
12.	2.33	1.03	2.46	1.19	3.08	.95	3.11	1.19
13.	2.50	1.23	2.99	1.18	3.25	.98	3.49	1.09
14.	2.67	.82	2.89	1.02	3.03	.89	3.10	1.07
15.	3.33	1.03	3.35	.90	3.57	.87	3.39	1.05
16.	3.50	1.05	3.67	.83	3.90	.87	3.76	.96
รวม	3.09	.72	3.14	.53	3.35	.52	3.35	.61

จากตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 มีความต้องการระดับมากที่สุดได้แก่ การจัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน จักรายการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงานทางวิทยุและโทรทัศน์ และจัดให้ผู้ใช้แรงงานได้ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ การจัดบรรยายหรืออภิปรายเรื่องที่สำคัญต่อผู้ใช้แรงงาน บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร และการจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์และแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน ส่วนความต้องการระดับน้อยนั้นมีเพียง 1 เรื่องเท่านั้นคือการเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์

ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4 - ป.7 มีความต้องการระดับที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันสมัยเหตุการณ์ และการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ การจัดบรรยายหรืออภิปรายเรื่องที่สำคัญต่อผู้ใช้แรงงาน จัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน ห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน และมุมอ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันในโรงงาน ส่วนความต้องการระดับน้อยนั้นเช่นเดียวกับผู้ใช้แรงงานที่มีการศึกษาต่ำกว่า ป.4

ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไปนั้นมีความต้องการระดับมากที่สุดใกล้เคียงกันคือ การจัดบอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันสมัยเหตุการณ์ การจัดให้ผู้ใช้แรงงานได้ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ การจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา และมุมอ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันในโรงงาน ความต้องการระดับปานกลางของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 ที่สำคัญได้แก่ บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร บริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน และการศึกษาหาความรู้ในชั้นเรียนหลังเลิกงาน ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไปนั้นมีความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ การเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ และการจัดกิจกรรมพบปะสังสรรค์และแลกเปลี่ยนข่าวสารความคิดเห็นของผู้ใช้แรงงาน ส่วนความต้องการระดับน้อยนั้นทั้งสองกลุ่มไม่มี และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้วผู้ใช้แรงงานทุกระดับการศึกษาที่มีความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลในระดับปานกลาง

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามระดับการ
ศึกษา

ข้อที่	ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ							
	ต่ำกว่า \bar{x}	ป.4 S.D.	ป.4 - \bar{x}	ป.7 S.D.	ม.1 - \bar{x}	ม.3 S.D.	สูงกว่า \bar{x}	ม.3 ขึ้นไป S.D.
1.	2.0	1.10	3.10	1.36	2.85	1.35	2.95	1.38
2.	2.0	1.10	3.01	1.41	2.75	1.34	2.92	1.33
3.	1.83	.75	2.81	1.36	2.66	1.20	2.71	1.32
4.	3.33	1.63	3.47	1.27	3.10	1.29	3.20	1.30
5.	2.83	1.60	2.07	1.26	2.69	1.37	2.79	1.37
6.	2.67	1.63	2.21	1.34	2.98	1.32	3.05	1.28
7.	2.67	1.63	2.23	1.23	2.71	1.42	2.96	1.36
8.	2.50	1.23	1.89	1.14	2.08	1.24	2.27	1.18
9.	2.50	1.64	2.42	1.36	3.39	1.28	3.71	1.27
10.	2.33	1.51	2.30	1.32	2.92	1.23	3.47	1.38
11.	3.0	.63	2.95	1.28	2.41	1.20	2.84	1.33
12.	3.17	.75	3.04	1.34	2.67	1.22	2.90	1.29
13.	3.50	.55	3.61	1.06	3.54	1.06	3.47	1.21
14.	3.67	1.37	2.76	1.32	3.59	1.28	3.59	1.25
15.	2.33	1.21	2.14	1.29	3.0	1.34	3.08	1.26
16.	1.83	1.17	2.65	1.35	3.56	1.15	3.76	1.22
17.	1.50	.84	2.22	1.37	2.79	1.42	3.21	1.40
18.	1.67	1.21	1.91	1.24	2.54	1.41	2.99	1.40
รวม	2.52	.62	2.60	.70	2.90	.68	3.11	.77

จากตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเพิ่มพูนทักษะอาชีพที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 และระดับ ม.1 - ม.3 มีความต้องการระดับมากที่ใกล้เคียงกัน ได้แก่ วิชาการขับรถยนต์ และวิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี ความต้องการระดับปานกลางของผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 ที่สำคัญได้แก่ วิชาการทำอาหารและขนม วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ และวิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 นั้นมีความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการทำอาหารและขนม และวิชาการดนตรีและร้องเพลง และข้อที่ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ป.4 มีความต้องการระดับน้อยนั้นมีอยู่ค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับบ้านอื่น ๆ และข้อที่มีความต้องการค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ วิชาภาษาญี่ปุ่น และวิชาภาษาจีน ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1 - ม.3 นั้นมีความต้องการเพียง 2 วิชา ได้แก่ วิชาการประมง เช่น การเลี้ยงปลา, การเลี้ยงกุ้ง และวิชาช่างก่อสร้าง

ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4 - ป.7 มีความต้องการระดับมากเพียง 1 วิชาเท่านั้น คือ วิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการทำอาหารและขนม วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ และวิชาตัดผม - เสริมสวย ส่วนข้อที่มีความต้องการระดับน้อยนั้นมีอยู่ค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับบ้านอื่น ๆ และข้อที่มีความต้องการค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับข้ออื่น ๆ คือ วิชาช่างก่อสร้าง และวิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วีดีโอเทป

ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการระดับมากเพียง 1 วิชาเท่านั้นคือ วิชาการขับรถยนต์ ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี วิชาภาษาญี่ปุ่นและวิชาการทำอาหารและขนม ความต้องการระดับน้อยได้แก่ วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ วิชาการประมง เช่น การเลี้ยงปลา, การเลี้ยงกุ้ง และวิชาช่างก่อสร้าง และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานทุกระดับการศึกษามีความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพในระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ด้านการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จำแนกตามรายได้

ข้อที่	ความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
	น้อยกว่า \bar{x}	3,000 บาท S.D.	3,001-6,000 บาท \bar{x}	S.D.	มากกว่า \bar{x}	6,000 บาท S.D.
1.	1.10	.40	1.09	.35	1.0	.00
2.	1.33	.85	1.50	1.01	1.0	.00
3.	1.66	1.25	1.80	1.20	1.2	.63
4.	2.09	1.46	2.06	1.26	1.2	.63
5.	3.49	1.51	2.25	1.41	2.5	1.35
6.	3.74	.92	3.67	.96	3.8	.79
7.	4.29	.86	4.0	.75	3.5	.71
8.	2.97	1.18	2.89	1.16	3.3	1.16
9.	4.04	.85	3.99	.83	4.3	.68
10.	4.01	.87	4.02	.88	4.0	1.25
11.	3.71	.98	3.45	1.06	3.1	.99
12.	3.13	1.14	3.03	1.24	2.8	1.03
13.	3.89	.98	3.60	.99	3.3	.68
14.	4.17	.87	3.74	.90	3.6	.52
15.	3.29	1.05	2.88	1.07	3.0	.47
รวม	2.93	.48	2.75	.49	2.60	.26

จากตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรองคะแนนความต้องการ
 ด้านการศึกษาชั้นพื้นฐานที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้
 แรงงานที่รายได้น้อยกว่า 3,000 บาท และ 3,001 - 6,000 บาท มีความต้องการที่ใกล้
 เคียงกัน กล่าวคือ มีความต้องการระดับมากที่สุดได้แก่ ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตราย
 จากการทำงาน เรื่องการไ้ชยาที่ถูกต้อง และเรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย ความต้อง
 การระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่องการเมือง
 การปกครอง และเรื่องการค้าและทหารก ความต้องการระดับน้อยนั้นผู้ใช้แรงงานที่มี
 รายได้น้อยกว่า 3,000 บาทมีความต้องการในเรื่องต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.3 และ
 ม.6 ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 3,001 - 6,000 บาทนั้นมีความต้องการระดับน้อยใน
 เรื่องต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6 และระดับมหาวิทยาลัย

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท มีความต้องการระดับมากที่สุด
 ได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการไ้ชยาที่ถูกต้อง และเรื่องอาหารที่มีคุณค่าและปลอดภัย ความ
 ต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ต้องการเรียนรู้เรื่องการค้าและทหารก เรื่องกฎหมาย
 ทั่วไปในชีวิตประจำวัน เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกายที่มีประโยชน์ และเรื่อง
 การเมืองการปกครอง ความต้องการระดับน้อยนั้นไม่มี และเรื่องที่ไม่ต้องการได้แก่ ต้อง
 การมีความรู้เทียบเท่าชั้น ป.2 จนถึงชั้น ม.6 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้วผู้ใช้
 แรงงานทุกระดับรายได้มีความต้องการด้านการศึกษาชั้นพื้นฐานในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามรายได้

ข้อที่	ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล					
	น้อยกว่า 3,000 บาท		3,001-6,000 บาท		มากกว่า 6,000 บาท	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1.	3.77	.92	3.58	.96	3.60	1.17
2.	3.83	.92	3.48	.98	3.40	.97
3.	3.98	.89	3.75	.81	3.70	.68
4.	3.63	.95	3.50	.89	3.30	.68
5.	3.59	.95	3.52	.87	3.80	.42
6.	3.70	1.0	3.41	.96	3.30	.82
7.	3.65	.96	3.53	.85	3.40	.52
8.	3.88	.98	3.63	1.0	3.50	.53
9.	3.48	.98	3.40	.94	3.60	.52
10.	3.57	1.0	3.27	1.03	3.70	1.06
11.	3.52	1.16	3.0	1.22	2.50	.97
12.	3.15	1.14	2.59	1.15	2.00	1.05
13.	3.51	1.09	2.99	1.11	2.70	.82
14.	3.06	1.07	2.97	.97	2.70	.95
15.	3.51	.99	3.32	.94	3.20	.63
16.	3.88	.90	3.63	.90	3.40	.70
รวม	3.40	.61	3.15	.52	3.05	.31

จากตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนการรับบริการข่าวสารข้อมูลที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท และ 3,001 - 6,000 บาท มีความต้องการ ระดับมากที่สุดใกล้เคียงกัน ที่สำคัญได้แก่ การจัดบอร์ดความรู้และข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ จัดให้ ผู้ใช้แรงงานได้ทัศนศึกษาหรือดูงานนอกสถานที่ และการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ความต้องการระดับปานกลางที่ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาทมีความต้องการ ได้แก่ บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและ ไปรษณีย์ และการจัดกลุ่มศึกษาหรือการจัดสัมมนากลุ่มย่อย ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 3,001 ถึง 6,000 บาทนั้น มีความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ห้องสมุดผู้ใช้แรงงานใน โรงงาน การจัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน และบริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์ หรือวารสาร ส่วนความต้องการระดับน้อยนั้นทั้งสองกลุ่มไม่มี

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาทมีความต้องการระดับมากที่สุดที่สำคัญ ได้แก่ การจัดรายการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงานทางวิทยุและโทรทัศน์ จัดบอร์ดความรู้และ ข่าวสารที่ทันเหตุการณ์ และบริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน ความต้องการ ระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ ห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน จัดบรรยายหรืออภิปรายเรื่อง ที่สำคัญต่อผู้ใช้แรงงาน และการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา ส่วนความต้องการ ระดับน้อยนั้นมีเพียง 1 เรื่อง ได้แก่ การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ และเมื่อ พิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้แรงงานทุกระดับรายได้มีความต้องการด้านการรับบริการ ข่าวสารข้อมูลในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการการศึกษา
นอกระบบโรงเรียน ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามรายได้

ข้อที่	ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ					
	น้อยกว่า 3,000 บาท		3,001-6,000 บาท		มากกว่า 6,000 บาท	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1.	3.03	1.35	2.92	1.37	2.60	1.43
2.	3.03	1.34	2.75	1.38	3.0	1.25
3.	2.87	1.29	2.60	1.31	1.90	1.10
4.	3.29	1.32	3.29	1.30	3.0	.82
5.	2.77	1.33	2.28	1.38	1.90	1.10
6.	2.95	1.32	2.54	1.40	2.10	1.10
7.	2.79	1.31	2.53	1.43	2.0	1.05
8.	2.20	1.13	2.06	1.26	1.30	.48
9.	3.79	1.26	2.49	1.32	3.0	1.25
10.	3.47	1.35	2.32	1.25	3.0	1.56
11.	2.90	1.28	2.77	1.30	1.70	.95
12.	2.97	1.22	2.93	1.35	1.70	1.06
13.	3.56	1.09	3.54	1.15	3.10	1.10
14.	3.60	1.24	2.95	1.40	3.50	.71
15.	3.07	1.31	2.34	1.33	2.60	.97
16.	3.62	1.31	2.91	1.35	3.50	.97
17.	3.13	1.43	2.34	1.41	2.50	.97
18.	2.87	1.41	2.08	1.34	2.40	1.35
รวม	3.11	.73	2.65	.73	2.49	.42

จากตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความต้องการ คำนวณการเพิ่มพูนทักษะอาชีพที่ผู้ใช้แรงงานต้องการนั้น เมื่อพิจารณารายชื่อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการระดับมากในวิชาพิมพ์ดีด วิชาภาษาอังกฤษ วิชาการขับรถยนต์ และวิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการบัญชี วิชาการทำอาหารและขนม และวิชาภาษาญี่ปุ่น ส่วนความต้องการระดับน้อยมีเพียง 1 วิชาเท่านั้นคือ วิชาช่างก่อสร้าง

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 6,000 บาท มีความต้องการระดับมากเพียง 1 วิชาเท่านั้น คือ วิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี ความต้องการระดับปานกลางได้แก่ วิชาการขับรถยนต์ วิชาการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร, เป็ด, ไก่ วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า และวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนชื่อที่มีความต้องการระดับน้อยนั้นมีอยู่ค่อนข้างมาก เมื่อเทียบกับค่านอื่น ๆ และชื่อที่มีความต้องการค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับชื่ออื่น ๆ คือ วิชาช่างก่อสร้าง และวิชาภาษาจีน

ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท มีความต้องการระดับมาก 2 วิชาเท่านั้นคือ วิชาการขับรถยนต์ และวิชาภาษาอังกฤษ ความต้องการระดับปานกลางที่สำคัญได้แก่ วิชาการเพาะปลูกพืชที่ลงทุนน้อยแต่ให้รายได้ดี ส่วนชื่อที่มีความต้องการระดับน้อยนั้นมีอยู่ค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับค่านอื่น ๆ และชื่อที่มีความต้องการค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับชื่ออื่น ๆ คือวิชาช่างก่อสร้าง วิชาการประมง และวิชาการเลี้ยงสัตว์ และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกชื่อแล้ว ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท และ 3,001 - 6,000 บาท มีความต้องการในระดับปานกลาง ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท มีความต้องการในระดับน้อย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ค่าความแปรปรวนของคะแนนความต้องการการศึกษาในระบบโรงเรียน
ด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน จำแนกตามอายุ

ข้อที่	ความต้องการด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน					F
	16-20 ปี \bar{x} (1)	21-25 ปี \bar{x} (2)	26-30 ปี \bar{x} (3)	31-35 ปี \bar{x} (4)	35 ปีขึ้นไป \bar{x} (5)	
1.	1.0	1.05	1.16	1.03	1.15	1.85
2.	1.05	1.14	1.47	1.61	1.55	4.17*
3.	1.30	1.42	1.96	1.90	1.81	2.99
4.	2.25	1.97	2.08	2.18	1.97	0.42
5.	4.05	3.84	2.78	2.20	2.24	23.16*
6.	3.90	3.73	3.67	3.57	3.76	0.63
7.	4.55	4.38	4.14	3.97	3.92	5.90*
8.	3.00	2.92	3.22	3.03	2.75	1.48
9.	4.50	3.91	4.02	4.10	3.98	2.25
10.	4.45	3.98	3.94	4.16	3.91	2.19
11.	4.05	3.70	3.49	3.34	3.55	2.32
12.	3.05	3.18	3.29	3.36	2.68	4.30*
13.	3.85	3.92	3.84	3.67	3.53	2.23
14.	4.35	4.22	4.0	3.74	3.73	5.67*
15.	3.45	3.45	2.98	2.90	2.86	5.23*
รวม	3.05	2.92	2.88	2.80	2.71	3.54*

*P < .05

จากตารางที่ 28 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามอายุ จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกแบบโรงเรียนค่านการศึกษาชั้นพื้นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้ว ปรากฏว่า มีความต้องการค่านการศึกษาชั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงาน เรื่องการวางแผนครอบครัว เรื่อง กฎหมายแรงงาน เรื่องการเมืองการปกครอง ต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษา และระดับมหาวิทยาลัย

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 29

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ละคู่ ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟ่ จำนวนตามอายุ

ข้อที่	(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
2	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)} \cdot 14$	-	-	-	-
5	-	$\bar{X}_{(1)} \cdot 05$	$\bar{X}_{(3)} \cdot 78$	$\bar{X}_{(4)} \cdot 2.20$	$\bar{X}_{(5)} \cdot 2.24$	$\bar{X}_{(2)} \cdot 84$	$\bar{X}_{(3)} \cdot 78$	$\bar{X}_{(4)} \cdot 2.20$	$\bar{X}_{(5)} \cdot 2.24$	-
7	-	-	-	$\bar{X}_{(1)} \cdot 55$	-	$\bar{X}_{(2)} \cdot 4.38$	-	-	-	-
12	-	-	-	$\bar{X}_{(5)} \cdot 92$	-	$\bar{X}_{(5)} \cdot 92$	-	-	-	$\bar{X}_{(4)} \cdot 36$
14	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)} \cdot 22$	-	-	-	-
15	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(4)} \cdot 74$	$\bar{X}_{(5)} \cdot 73$	-	-	-
	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)} \cdot 45$	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(4)} \cdot 90$	$\bar{X}_{(5)} \cdot 86$	-	-	-
รวม	-	-	-	$\bar{X}_{(1)} \cdot 05$	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	$\bar{X}_{(5)} \cdot 71$	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 29 แสดงว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 16-20 ปี มีความต้องการศึกษานอกกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป และเมื่อพิจารณารายชื่อแล้ว ปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีความต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้นประถมศึกษามากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีความต้องการมีความรู้เทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 26-30 ปี, 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงานมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป และผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการมากกว่าผู้ที่มีอายุ 31-35 ปี ในเรื่องเดียวกัน ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี มีความต้องการเรียนรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป และผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้เรื่องกฎหมายแรงงานและเรื่องการเมืองการปกครองมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่าความแปรปรวนของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน
ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามอายุ

ข้อที่	ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล					F
	16-20 ปี \bar{x} (1)	21-25 ปี \bar{x} (2)	26-30 ปี \bar{x} (3)	31-35 ปี \bar{x} (4)	35 ปีขึ้นไป \bar{x} (5)	
1.	3.95	3.77	3.80	3.54	3.55	1.65
2.	4.0	3.87	3.67	3.52	3.45	3.23
3.	4.15	3.97	3.86	3.84	3.74	1.45
4.	3.90	3.56	3.67	3.62	3.39	1.77
5.	3.70	3.52	3.73	3.59	3.47	0.83
6.	3.65	3.62	3.61	3.51	3.46	0.43
7.	3.55	3.68	3.65	3.54	3.49	0.58
8.	3.95	3.88	3.88	3.67	3.58	1.69
9.	3.65	3.43	3.59	3.38	3.39	0.69
10.	3.70	3.45	3.47	3.51	3.32	0.75
11.	3.45	3.55	3.39	2.95	3.04	3.45
12.	3.40	3.28	3.06	2.62	2.38	9.84*
13.	3.80	3.56	3.27	3.02	2.96	5.51*
14.	2.90	3.12	3.02	3.0	2.92	0.52
15.	3.35	3.44	3.59	3.52	3.22	1.63
16.	3.70	3.90	3.82	3.67	3.63	1.31
รวม	3.46	3.39	3.36	3.21	3.12	3.80

* $P < .05$

จากตารางที่ 30 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามอายุ จะเห็นว่า มีความต้องการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่า มีความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ และการเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาค้นคว้าตนเองได้

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายข้อ จึงใช้วิธีของเซฟเพ่ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน
 ด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลที่ระบุ ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟ่ จำแนก
 ตามอายุ

ข้อที่	(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
12	-	-	-	$\bar{X}_{(1)}=80$	-	-	$\bar{X}_{(2)}=56$	-	-	-
				$\bar{X}_{(5)}=96$			$\bar{X}_{(5)}=96$			
13	-	-	-	$\bar{X}_{(1)}=40$	-	$\bar{X}_{(2)}=28$	-	$\bar{X}_{(3)}=06$	-	-
				$\bar{X}_{(5)}=38$	$\bar{X}_{(4)}=62$	$\bar{X}_{(5)}=38$		$\bar{X}_{(5)}=38$		
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 31 แสดงว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทุกข้อแล้ว ผู้ใช้
 แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามอายุแล้ว มีความต้องการด้านการรับบริการ
 ข่าวสารข้อมูลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อ
 แล้วปรากฏว่า มีความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 2 เรื่อง กล่าวคือ ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี และ 21-25 ปี
 มีความต้องการในเรื่องการเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มี
 อายุ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี, 21-25 ปี และ 26-30 ปี มีความ
 ต้องการในเรื่องการเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ มากกว่าผู้ใช้แรงงาน
 ที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป และผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการมากกว่าผู้ใช้แรงงาน
 ที่มีอายุ 31-35 ปี ในเรื่องเดียวกัน

ตารางที่ 32 ค่าความแปรปรวนของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน
ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามอายุ

ข้อที่	ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ					F
	16-20 ปี \bar{x} (1)	21-25 ปี \bar{x} (2)	26-30 ปี \bar{x} (3)	30-35 ปี \bar{x} (4)	35 ปีขึ้นไป \bar{x} (5)	
1.	3.45	3.01	2.94	2.82	2.93	0.85
2.	3.05	3.06	3.08	2.89	2.63	1.57
3.	3.25	2.80	2.80	2.59	2.57	1.44
4.	3.50	3.29	3.14	3.10	3.41	0.84
5.	2.40	2.74	3.06	2.34	2.15	4.86*
6.	2.65	2.96	3.24	2.64	2.33	4.77*
7.	2.40	2.85	3.12	2.43	2.40	3.46
8.	1.70	2.24	2.55	1.90	1.95	3.63
9.	4.60	4.00	3.24	2.54	2.43	30.06*
10.	3.95	3.68	3.12	2.21	2.35	21.40*
11.	2.25	2.82	3.12	2.95	2.63	2.34
12.	2.20	2.88	3.22	3.05	2.83	2.57
13.	3.45	3.53	3.53	3.56	3.55	0.04
14.	4.0	3.53	3.53	3.23	2.85	5.41*
15.	3.15	3.19	3.0	2.48	2.17	9.19*
16.	3.80	3.92	3.06	2.90	2.95	9.83*
17.	3.55	3.31	2.57	2.38	2.37	8.51*
18.	3.10	3.05	2.55	2.07	2.07	8.72*
รวม	3.14	3.16	3.05	2.67	2.39	10.12*

* $p < .05$

จากตารางที่ 32 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามอายุ จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่า มีความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาพิมพ์ดีด วิชาการบัญชี วิชาการขับรถยนต์ วิชาการคนตรีและร้องเพลง วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาญี่ปุ่น และวิชาภาษาจีน

เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ จึงใช้วิธีของเซฟเฟ่ตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียน
 ด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพทีละคู่ ภายวิธีทดสอบของเซฟเฟ่ จำนวนตามอายุ

ข้อที่	(1)-(2)	(1)-(3)	(1)-(4)	(1)-(5)	(2)-(3)	(2)-(4)	(2)-(5)	(3)-(4)	(3)-(5)	(4)-(5)
5	-	-	-	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(3)}^{3.06}$	-
6	-	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{2.96}$	-	$\bar{X}_{(3)}^{3.24}$	-
9	-	$\bar{X}_{(1)}^{4.60}$	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{4.0}$	-	-	-	$\bar{X}_{(3)}^{2.33}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.33}$
		$\bar{X}_{(3)}^{3.24}$	$\bar{X}_{(4)}^{2.54}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.43}$					$\bar{X}_{(3)}^{3.24}$	
10	-	-	$\bar{X}_{(1)}^{3.95}$	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{3.68}$	-	$\bar{X}_{(3)}^{3.12}$	-	-
			$\bar{X}_{(4)}^{2.21}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.35}$						
14	-	-	-	$\bar{X}_{(1)}^{4.0}$	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{2.53}$	-	-	-
				$\bar{X}_{(5)}^{2.85}$						
15	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{3.19}$	-	-	$\bar{X}_{(3)}^{3.0}$	-
						$\bar{X}_{(4)}^{2.48}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.17}$			
16	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{3.92}$	-	-	-	-	-
					$\bar{X}_{(3)}^{3.06}$	$\bar{X}_{(4)}^{2.90}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.95}$			
17	-	-	$\bar{X}_{(1)}^{3.55}$	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{3.31}$	-	-	-	-
			$\bar{X}_{(4)}^{2.38}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.37}$						
18	-	-	-	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{3.05}$	-	-	-	-
						$\bar{X}_{(4)}^{2.07}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.07}$			
รวม	-	-	$\bar{X}_{(1)}^{3.14}$	-	-	$\bar{X}_{(2)}^{3.16}$	-	-	-	-
			$\bar{X}_{(4)}^{2.67}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.59}$		$\bar{X}_{(4)}^{2.67}$	$\bar{X}_{(5)}^{2.59}$			

• $P < .05$

จากตารางที่ 33 แสดงว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาพิมพ์ดีด และวิชาการดนตรีและร้องเพลง มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาช่างไฟฟ้ามากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุระหว่าง 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาพิมพ์ดีดมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 26-30 ปี, 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี 21-25 ปี และ 26-30 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาการบัญชีมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาการขับรถยนต์มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาการดนตรีและร้องเพลงมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 26-30 ปี, 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป ผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 16-20 ปี และ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาภาษาญี่ปุ่นมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป และผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 21-25 ปี มีความต้องการเรียนรู้วิชาภาษาจีนมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีอายุ 31-35 ปี และ 35 ปีขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 ค่าความแปรปรวน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย \bar{X} รายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟ่ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความต้องการการศึกษาระดับพื้นฐาน								
ข้อที่	ป.4-ป.7	ม.1-ม.3	สูงกว่า ม.3 ขึ้นไป	F	(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)	
	\bar{X} (1)	\bar{X} (2)	\bar{X} (3)					
1.	1.16	1.02	1.04	6.13*	*	*	-	
2.	1.97	1.02	1.04	54.29*	*	*	-	
3.	2.73	1.21	1.07	110.20*	*	*	-	
4.	2.25	3.15	1.40	49.08*	*	*	*	
5.	1.89	2.93	3.74	59.22*	*	*	*	
6.	3.65	3.56	3.81	1.88	-	-	-	
7.	3.98	4.16	4.27	3.92*	-	*	-	
8.	2.91	2.75	3.05	1.42	-	-	-	
9.	4.03	3.95	4.04	0.26	-	-	-	
10.	3.94	3.95	4.11	1.35	-	-	-	
11.	3.35	3.69	3.72	4.47*	-	*	-	
12.	2.93	3.16	3.15	1.30	-	-	-	
13.	3.61	3.84	3.80	1.50	-	-	-	
14.	3.85	3.87	4.09	2.70	-	-	-	
15.	2.79	3.05	3.39	10.95	-	*	-	
รวม	2.82	2.83	2.86	0.22	-	-	-	

จากตารางที่ 34 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่ามีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องความต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ป.2 จนถึงระดับมหาวิทยาลัย ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงาน เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกายที่มีประโยชน์ และเรื่องการเมืองการปกครอง

เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายข้อโดยพิจารณาเป็นรายข้อ จากตาราง จะเห็นว่า ผู้ใช้แรงงานมักจะต้องการการศึกษาระดับพื้นฐานในระดับที่สูงกว่าระดับการศึกษาของตนเอง

นอกจากนี้ ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 มีความต้องการมีความรู้เทียบเท่าชั้น ม.6 มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป และผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 มีความต้องการมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป ในเรื่องเดียวกัน ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการมีความรู้เทียบเท่าระดับมหาวิทยาลัยมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 และ ม.1-ม.3 และผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 มีความต้องการมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 ในเรื่องเดียวกัน ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการเรียนรู้ในเรื่องการป้องกันอันตรายจากการทำงาน เรื่องการนันทนาการและการออกกำลังกายที่มีประโยชน์ และเรื่องการเมืองการปกครองมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7

ตารางที่ 35 ค่าความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟ่ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล				F	(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
	ป.4-ป.7 \bar{X} (1)	ม.1-ม.3 \bar{X} (2)	สูงกว่า ม.3 \bar{X} (3)	ขึ้นไป				
1.	3.14	3.87	3.82		7.75*	*	*	-
2.	3.43	3.79	3.78		4.78*	-	*	-
3.	3.77	3.93	3.96		1.70	-	-	-
4.	3.55	3.61	3.55		0.09	-	-	-
5.	3.50	3.64	3.57		0.53	-	-	-
6.	3.44	3.64	3.59		1.01	-	-	-
7.	3.49	3.67	3.64		1.18	-	-	-
8.	3.58	3.93	3.82		3.27	-	-	-
9.	3.26	3.39	3.63		5.10*	-	*	-
10.	3.37	3.38	3.54		0.99	-	-	-
11.	3.18	3.33	3.29		0.41	-	-	-
12.	2.46	3.08	3.11		11.22*	*	*	-
13.	2.99	3.25	3.49		6.31*	-	*	-
14.	2.89	3.03	3.10		1.29	-	-	-
15.	3.35	3.57	3.39		1.12	-	-	-
16.	3.67	3.90	3.76		1.30	-	-	-
รวม	3.14	3.35	3.35		5.30*	*	*	

จากตารางที่ 35 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า มีความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องมู่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันในโรงงาน ห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ และการเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่ จากตารางแสดงว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการในเรื่องมู่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำวันในโรงงาน และเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 นอกจากนี้ ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการในเรื่องห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน บริการข่าวสารความรู้ทางสิ่งพิมพ์หรือวารสาร และการเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36 ค่าความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟ้ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ			F	(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
	ป.4-ป.7 \bar{X} (1)	ม.1-ม.3 \bar{X} (2)	สูงกว่า ม.3 ขึ้นไป \bar{X} (3)				
1.	3.10	2.85	2.95	0.72	-	-	-
2.	3.01	2.75	2.92	0.70	-	-	-
3.	2.81	2.66	2.71	0.29	-	-	-
4.	3.47	3.10	3.20	2.09	-	-	-
5.	2.07	2.69	2.79	9.89*	*	*	-
6.	2.21	2.98	3.05	14.17*	*	*	-
7.	2.23	2.70	2.96	9.60*	-	*	-
8.	1.89	2.08	2.27	3.37*	-	*	-
9.	2.42	3.39	3.71	31.86*	*	*	-
10.	2.30	2.92	3.47	24.36*	*	*	*
11.	2.95	2.41	2.84	3.60*	*	-	-
12.	3.04	2.67	2.90	1.57	-	-	-
13.	3.61	3.54	3.47	0.48	-	-	-
14.	2.76	3.59	3.59	15.26*	*	*	-
15.	2.14	3.0	3.08	18.26*	*	*	-
16.	2.65	3.56	3.76	26.14*	*	*	-
17.	2.22	2.79	3.21	15.90*	*	*	-
18.	1.91	2.54	2.99	19.90*	*	*	-
รวม	2.60	2.90	3.11	15.27*	*	*	

จากตารางที่ 36 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่า มีความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในวิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วีดีโอเทป วิชาช่างก่อสร้าง วิชาพิมพ์ดีด วิชาการบัญชี วิชาการประมง วิชาการขับรถยนต์ วิชาการดนตรีและร้องเพลง วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาญี่ปุ่น และวิชาภาษาจีน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่ จากตารางแสดงว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 และสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการเรียนรู้วิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาพิมพ์ดีด วิชาการบัญชี วิชาการขับรถยนต์ วิชาการดนตรีและร้องเพลง วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาญี่ปุ่น และวิชาภาษาจีน มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการเรียนรู้วิชาช่างวิทยุ, โทรทัศน์, วีดีโอเทป และวิชาช่างก่อสร้าง มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 ส่วนผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ป.4-ป.7 มีความต้องการเรียนรู้วิชาการประมงมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3 นอกจากนี้ผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า ม.3 ขึ้นไป มีความต้องการเรียนรู้วิชาการบัญชีมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีระดับการศึกษา ม.1-ม.3

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ค่าความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) รายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟ่ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน จำแนกตามรายได้

ข้อที่	ความต้องการด้านการศึกษาระดับพื้นฐาน			F	(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
	น้อยกว่า 3,000	3,001-6,000	มากกว่า 6,000				
	\bar{X} (1)	\bar{X} (2)	\bar{X} (3)				
1.	1.10	1.09	1.0	0.33	-	-	-
2.	1.33	1.50	1.0	2.29	-	-	-
3.	1.66	1.79	1.20	1.35	-	-	-
4.	2.09	2.05	1.20	2.04	-	-	-
5.	3.49	2.25	2.50	28.37*	*	-	-
6.	3.74	3.67	3.80	0.24	-	-	-
7.	4.29	4.0	3.50	8.27*	*	*	-
8.	2.97	2.89	3.30	0.66	-	-	-
9.	4.04	3.99	4.30	0.71	-	-	-
10.	4.01	4.02	4.0	0.01	-	-	-
11.	3.71	3.45	3.10	3.67	-	-	-
12.	3.13	3.03	2.80	0.56	-	-	-
13.	3.89	3.60	3.30	4.39*	*	-	-
14.	4.16	3.74	3.60	9.93*	*	-	-
15.	3.29	2.88	3.0	5.95*	*	-	-
รวม	2.93	2.75	2.60	6.76*	-	*	-

จากตารางที่ 37 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามรายได้ จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่า มีความต้องการด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่อง ต้องการมีความรู้เทียบเท่าระดับมหาวิทยาลัย ต้องการเรียนรู้การป้องกันอันตรายจากการทำงาน ต้องการเรียนรู้เรื่องกฎหมายทั่วไปในชีวิตประจำวัน เรื่องกฎหมายแรงงาน และ เรื่องการเมืองการปกครอง

เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่ จากตารางแสดงว่า ผู้ใช้แรงงานที่มี รายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการศึกษา ขั้นพื้นฐานมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท และเมื่อพิจารณารายข้อ แล้วปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการในเรื่อง ต้องการมีความรู้เทียบเท่าระดับมหาวิทยาลัย ต้องการเรียนรู้เรื่องการป้องกันอันตราย จากการทำงาน เรื่องกฎหมายทั่วไปในชีวิตประจำวัน เรื่องกฎหมายแรงงาน และเรื่อง การเมืองการปกครองมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท และผู้ใช้ แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการในเรื่องต้องการเรียนรู้เรื่อง การป้องกันอันตรายจากการทำงานมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 38 ค่าความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) รายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟอ์ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล จำแนกตามรายได้

ข้อที่	ความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล			F	(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
	น้อยกว่า 3,000 \bar{x} (1)	3,001-6,000 \bar{x} (2)	มากกว่า 6,000 \bar{x} (3)				
1.	3.77	3.58	3.60	1.52	-	-	-
2.	3.83	3.48	3.40	5.61*	*	-	-
3.	3.98	3.75	3.70	3.0	-	-	-
4.	3.63	3.50	3.30	1.16	-	-	-
5.	3.59	3.52	3.80	0.55	-	-	-
6.	3.70	3.41	3.30	3.62*	*	-	-
7.	3.65	3.53	3.40	0.89	-	-	-
8.	3.88	3.63	3.50	2.98	-	-	-
9.	3.48	3.40	3.60	0.44	-	-	-
10.	3.57	3.27	3.70	3.69*	*	-	-
11.	3.52	3.0	2.50	9.73*	*	*	-
12.	3.15	2.59	2.0	12.29*	*	*	-
13.	3.51	2.99	2.70	10.22*	*	-	-
14.	3.06	2.97	2.70	0.80	-	-	-
15.	3.51	3.32	3.20	1.78	-	-	-
16.	3.88	3.63	3.40	3.96*	*	-	-
รวม	3.39	3.15	3.05	8.07	-	-	-

จากตารางที่ 38 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามรายได้ จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูล ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า มีความต้องการด้านการรับบริการข่าวสารข้อมูลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องห้องสมุดผู้ใช้แรงงานในโรงงาน การจัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน บริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน การศึกษาหาความรู้ในชั้นเรียนหลักเลิกงาน การเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ การเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ และการจัดบริการแนะแนวให้คำปรึกษา

เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยพิจารณาเป็นรายข้อ จากตาราง แสดงว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการในเรื่องห้องสมุด ผู้ใช้แรงงานในโรงงาน การจัดนิทรรศการให้ความรู้แก่ผู้ใช้แรงงาน บริการวิทยุเสียงตามสายให้ข่าวสารในโรงงาน การเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ และการจัดบริการแนะแนวและให้คำปรึกษา มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท นอกจากนี้ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการในเรื่องการเรียนด้วยตนเองทางวิทยุและไปรษณีย์ และการเรียนจากแบบเรียนที่สามารถศึกษาด้วยตนเองได้ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท และมากกว่า 6,000 บาท

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 ค่าความแปรปรวนและการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) รายคู่ด้วยวิธีทดสอบของเซฟเฟอ์ของคะแนนความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนชั้นการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ จำแนกตามรายได้

ข้อที่	ความต้องการชั้นการเพิ่มพูนทักษะอาชีพ			F	(1)-(2)	(1)-(3)	(2)-(3)
	น้อยกว่า 3,000 \bar{x} (1)	3,001-6,000 \bar{x} (2)	มากกว่า 6,000 \bar{x} (3)				
1.	3.03	2.92	2.60	0.64	-	-	-
2.	3.03	2.75	3.0	1.65	-	-	-
3.	2.87	2.60	1.90	3.74	-	-	-
4.	3.29	3.29	3.0	0.24	-	-	-
5.	2.77	2.28	1.90	6.14*	*	-	-
6.	2.95	2.54	2.10	4.60*	*	-	-
7.	2.79	2.53	2.0	2.57	-	-	-
8.	2.20	2.05	1.30	2.94	-	-	-
9.	3.79	2.49	3.0	39.03*	*	-	-
10.	3.47	2.32	3.0	29.61*	*	-	-
11.	2.90	2.77	1.70	4.22*	-	*	*
12.	2.97	2.92	1.70	4.71	-	*	*
13.	3.55	3.54	3.10	0.78	-	-	-
14.	3.60	2.95	3.50	9.63*	*	-	-
15.	3.07	2.34	2.60	12.10*	*	-	-
16.	3.62	2.91	3.50	11.32*	*	-	-
17.	3.13	2.34	2.50	12.59*	*	-	-
18.	2.87	2.08	2.40	12.76*	*	-	-
รวม	3.11	2.65	2.49	17.08*	-	*	-

จากตารางที่ 39 ผู้ใช้แรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ เมื่อจำแนกตามรายได้ จะเห็นว่า มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วปรากฏว่า มีความต้องการด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน เรื่องต้องการเรียนรู้วิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาพิมพ์ดีด วิชาการบัญชี วิชาการประมง วิชาการเลี้ยงสัตว์ วิชาการขับรถยนต์ วิชาการดนตรีและร้องเพลง วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาญี่ปุ่น และวิชาภาษาจีน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่ จากตารางแสดงว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้านการเพิ่มพูนทักษะอาชีพมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท และเมื่อพิจารณารายข้อแล้ว ปรากฏว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท มีความต้องการเรียนรู้วิชาช่างซ่อมรถยนต์, เครื่องยนต์ วิชาช่างไฟฟ้า วิชาพิมพ์ดีด วิชาการบัญชี วิชาการขับรถยนต์ วิชาการดนตรีและร้องเพลง วิชาภาษาอังกฤษ วิชาภาษาญี่ปุ่น และวิชาภาษาจีน มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาท นอกจากนี้ ผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้น้อยกว่า 3,000 บาท และ 3,001-6,000 บาท มีความต้องการเรียนรู้วิชาการประมงและการเลี้ยงสัตว์ มากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย